Partic. कायमान, *Intens.- o. Perf.-St.* चाकन् *o.* चकान्. आ Gefallen finden an (*Loc.*).

कनक *n.* Gold; *m. N. mehrerer Pflanzen.*

कनकमय, *f.* ई golden.

कनकरस *m.* flüssiges Gold.

कनकवलय *m. n.* goldenes Armband.

कनकसूत्र *n.* Goldkette.

कना *f.* Mädchen.

कनिष्क *m. N. eines indoskythischen Königs.*

कनिष्कन् *s.* स्कन्द्.

कनिष्ठ *u.* कनिष्ठ der kleinste, niedrigste, jüngste; *f.* आ die jüngste Gattin.

कनी *f.* Mädchen (*alt nur Gen. Pl.*).

कनीन jung, jugendlich.

1. कनीनक *m.* Knabe, Jüngling; *f.* आ Mädchen, Jungfrau.

2. कनीनक *m.*, °नका *u.* °निका *f.* Augenstern.

कनीयस् kleiner, geringer, weniger, jünger; *m.* jüngerer Sohn *o.* Bruder.

कन्त्व *n.* Glück, Wohlfahrt.

कन्था *f.* geflicktes (Büfser-) Kleid.

कन्द् *m.* Wurzelknolle, Zwiebel.

कन्दर् *n.* Höhle, Schlucht.

कन्दर्प *m.* der Liebesgott, die Liebe.

कन्दल *n.* die Blüte der Kandalî-Pflanze.

कन्दलय् in Menge hervorbrechen *o.* hervorbringen. *p.p.* कन्दलित.

कन्दली *f. N. einer Pflanze.*

कन्दु Röstpfanne.

कन्दुक *m. dass.*; Spielball, Kopfkissen.

कंधर *m.* Hals.

कन्य der kleinste; *f.* कन्या Mädchen, Jungfrau (*auch* die J. im Tierkreise); Tochter.

कन्यक, *f.* आ = *vor.*

कन्यकुब्ज *n. N. einer Stadt.*

कन्यात्व *n.* Jungfrauschaft.

कन्यादातर् *m.* der eine Tochter verheiratet.

कन्यादान *n.* das Verheiraten einer Tochter.

कन्याभैक्ष *n.* das Betteln um ein Mädchen.

कप *m. Pl.* eine Art von Göttern.

कपट *m. n.* Betrug, Hinterlist; (°—) scheinbar, fingiert.

कपना *f.* Raupe.

कपर्द् *m.* Otterköpfchen (*gewundene kleine Muschel, als Münze oder Würfel gebraucht*), *muschelartig aufgewundene Haarflechte, Locke.

कपर्दिन् muschelartig aufgewundenes Haar tragend, gelockt; zottig.

कपल *n.* Hälfte, Teil.

कपाट *m. n.* Thorflügel. °वक्षस् mit einer Thorflügel- (d. h. breiten) Brust begabt.

कपाल *n.* Schale, Schüssel, Scherbe, Schädel.

कपालमालिन् einen Kranz von Schädeln tragend (*Çiva*).

कपालिन् eine Schale oder Schädel tragend; *m. Bein. Çiva's*; *Anhänger einer best. çivaitischen Sekte.*

कपि *m.* Affe.

कपिपति = कपीन्द्र.

कपिञ्जल *m.* Haselhuhn.

कपित्थ *m. N. eines Baumes*; *n. der Frucht dess.*

कपिल bräunlich, rötlich; *m. N. eines alten Rishi u. a. Männer. f.* आ eine bräunliche Kuh, eine Art Blutegel.

कपिलर्षि *m.* der Rishi Kapila.

कपिलवस्तु *N. der Geburtsstadt Buddha's.*

कपिश bräunlich, rötlich.

कपिष्ठल *m. N. eines Rishi u. (Pl.) seines Geschlechts.* °संहिता die Sammlung (*der heil. Schriften*) der K.

कपोतन *m. N. mehrerer Pflanzen.*

कपीन्द्र *u.* कपीश्वर Herr der Affen (*Bein. einiger Götter u. Heroen*).

कपुच्छल *n.* das Haar am Hinterkopf; die Kelle des Opferlöffels.

कपूय stinkend.

कपृथ् *u.* कपृथ *m.* das männliche Glied.

कपोत *m.* Taube, Täuberich; *f.* कपोती weibliche Taube.

कपोल *m.* Wange.

कफ *m.* Phlegma, Schleim. °घ्न das Phlegma vertreibend.

कबन्ध *s.* कवन्ध.

कबर gesprenkelt, bunt; *m. f.* (ई) Haarflechte.

1. कम् wohl, gut (*bes. nach einem dativ. Infinit.*); *auch Fragewort.*